Teine kelm ütelnud, ohtu panti leiwa juurt, see on ahjuees nurgas mõtega, mini finna jöö kõht täis ja too mulle kak. uhk ei oska pimedus seja tagasi tulla, ütelnud tühja kõhuamees. Teine wõtnud nüdikera sängi päetsist, sidanud tal otsa käeümber ja ütelnud, mini nüüd, jöö kõht täis, ma tõmban siis nüüdisind sinna tagasi. Tühja kõhuamees läinud jõma, teine läinud seni nüüdiga ämma sängi juure ja tõmmanud jõõja sinna, sel ennu kawalud leiwa juurt täis pannud ämma teise otsa otte see teinu parajaste wust, tooja ütelnud ära pukka ühtsigi, ega ta palow ei ole. Ämm ärgamud ülesse, leidnud et olnud ennast äravaisanud, läinud wälja nurga taha ennast kõima. Teine tõmmanud kawalaste leiwa juure tooja oma sängi juure sell otsud käed juuretsegei kää kuidas puhtaks saada, teine ütelnud, katsu, taarikann on siin sängi päetse otses lauapaal, pese käed sel ära, see läinud ja pistnud mõlemad käed ühekõsraga sisse, aga kann olnud päält kitsas, käed ei ole enam wälja tulnud, teine ütelnud jälle, mini wälja lõö kann nuka wastu purukts, uhk ongi lahtinud jälle, mini wälja lõö kann nuka wastu purukts, uhk ongi lahtinud. Hannumees läinud wälja wirutatud kannuga kahekaega pimedas nurka wastu, aga löönud ämma selga wastu, kes nurga ääres ennast arinud, see hakanud paluma, ära pekksa pocake, esimest korda on see juhtunud, ega ma teine kord enam seda wisi ei tee ta armanud enesel kaks sõnu olewat etta enast sängis ära raisamud ja et ta ohtu wõnnehele paljalt ernid sõja oli annad, nõtelnud et wäimees sellepärast temale kannuga selga oli löönud, nõnd saanud taadmata kumale wõnnehe käest pekksa.

3. Kumal pois ja kawal tüdruk.

See jutt wõib selleest aegst olla kui naeste rahwast wist wägise on äravõtud, (mis ka teine lugu wõib tõendada, kus tüdruk isi ka tahtnud minna, aga isa olla selleest, märki saanud et tütart puutakse äravõia, saanud tütre äestama, isi wõtnud wibupüssi ja noolad ja (kõima) (kõsse) wahtima, et kui mõni tulep tütart äravõima, siis lasep ta selle noolega maha, aga tütar (taadmata) et isa wahib ja läinud äestaes, äratule ärtsukene, isa püüab püssile, isa nopib noolile, ja hoinud poisi surma eest, sest isa olette muida maha lasknud) Pois on tüdruku

Armulisele Härrale Dr. J. Hurt.

Palun wabandada et teie joovi täitmisega mu kiljaks olen wõinud, see on mõne takistuse läbi, mis minu taolisel 57 aastasel taluinimesel kes sellearegses kõlakoolis ühte päewagi ei ole käinud, sagetaste ette tuleb, see on mõistuse wõi õpetuse puudus, materiali puudus, sest wanad asjad, mis siin pool rahwa seas lükwõlid, on enamiste juba ära trükitud, ebaeuka ega kombeid ei ole minul ega minu wanematelgi olnud, wõi mis ma kirjutanud olen, on proofkeesna teiste inimiste käest kuuldud, kartus, kas asjad wanasara kulka kõlbawad, ma olen püüdnud ika, neid kirjutada mis weel kuskil ei ole kirjutud, ma ei wõta kätt aden pää kuljest ära, aga kiisi mis alati pöllualna kää kulges seisab, ei taha paberi adra